

[Ernst Christiansen.]

hvad en eller anden havde ridset ind, dengang man gik ind i jernalderen — nå, det kan man jo ikke se; men jeg er tilbøjelig til at tro, at atomalderen, som vi nu går ind i, betegner lige så stor en forandring som tidligere store historiske epoker.

Det, som er det glædelige ved det foreliggende forslag, er, at det åbner vej for et fredeligt samarbejde på basis af fri gensidig udveksling af personer, videnskabelige oplysninger og tanker indenfor dette område. At opgaven er af klar og, som det hedder i motiverne, utvivlsom fredsmæssig karakter — det må formodentlig betyde absolut fredsmæssig karakter —, synes jeg er af værdi og meget glædeligt. Jeg synes, det er glædeligt, at vi på dette nye, store og betydningsfulde område kan etablere et samarbejde, at vi kan modvirke ensidighed og få forskerne til at lægge deres erfaringer sammen. Her synes jeg vi som danske har lov til at være en lille smule stolte af, at vi kan yde en indsats, en særlig ærefuld indsats, gennem vort laboratorium og derigennem, at vi har en fremragende videnskabsmand, som kan blive ledende på dette felt.

Såvidt jeg kan se af forslaget og bemærkningerne dertil, har 9 af de 12 stater, som deltog i konferencen i Paris og Genève, underskrevet overenskomsten. De 3, som mangler, er Belgien, Norge og England. Med England er et samarbejde på anden måde i gang, idet man skal benytte universitetsinstituttet i Liverpool, og jeg formoder, at når de to andre lande ikke er nævnt, kan det stå i forbindelse med, at de hver på sit område har institutioner, der arbejder med atomproblemerne.

Ja, det er et stykke internationalt samarbejde på videnskabens område, der her indledes, men et arbejde af langtrækkende betydning for menneskeheden i dens daglige praktiske liv, sådan som det udvikler sig. Jeg synes, det er godt, vi er med i det, og på min gruppes vegne skal jeg anbefale forslaget til vedtagelse.

Federspiel: Jeg er ganske enig med det ærede medlem hr. Ernst Christiansen i, at dette er et meget betydningsfuldt forslag, hvormed man sikrer det internationale samarbejdes indflydelse på måske den mest epokegørende udvikling i vor tids videnskab, en udvikling, der jo har udstyret dens udøvere med en magt, som vel næppe noget menneske her på jorden tidligere har haft. Det må vel ses sådan, at frigørelsen af det, som her kaldes „partikler med stor energi“, har gjort det muligt at udvikle så store

energimængder, at man måske på et vist tidspunkt har kunnet befrygte, at magten over netop denne energi kunne slippe endog videnskabens udøvere af hænde med katastrofale resultater, måske tilsidst jordklodens hensuldren.

Denne magt er det rigtigt at bringe under det internationale samarbejdes kontrol, og det er også rigtigt at organisere dette samarbejde på en sådan måde, at ikke enkelte lande, enkelte institutter får monopol på denne for vort verdensbillede fuldstændig omkalfatrende udvikling. Den foreliggende konvention er jo kun et foreløbigt skridt med tilvejebringelsen af en endelig orden og et endeligt internationalt forskningsapparat for øje, og vi kan fra vor side kun hilse dette skridt med glæde.

Jeg må måske have lov til at gøre en enkelt bemærkning til den højtærede udenrigsminister. Forholdet er jo det, at alle disse nye områder stiller meget betydelige krav til det danske sprog. Der opstår stadig nye begreber, der anvendes stadig nye terminologier, som kommer til os udefra i form af internationale tekster, og de skal omformes til dansk. Jeg skal ikke gå i enkeltheder, men jeg er overbevist om, at hvis den højtærede udenrigsminister læser denne tekst igennem, vil han være klar over, at kravet om et godt dansk sprog ikke på alle punkter er imødekommet.

Foss: Der vil ikke være nogen grund for mig til yderligere at udbyde den særdeles udmærkede redegørelse, vi fik af den højtærede udenrigsminister; og de to ærede ordførere, der har talt før mig, har jo også beskæftiget sig tilstrækkeligt indgående med det foreliggende spørgsmål.

Jeg skal derfor på mit partis vegne nøjes med at udtale tilfredshed med, at Danmark kan være med i dette arbejde, og i særdeleshed tilfredshed med, at vi i kraft af vor udmærkede landsmand Niels Bohr kan få en så fremtrædende plads i dette arbejde, som tilfældet er. Jeg kan derfor på mit partis vegne udtale tilslutning til det foreliggende forslag.

P. N. Petersen (Røje): Alle de bestræbelser, der tager sigte på at fremme samarbejdet og styrke sammenholdet mellem de forskellige folkeslag, tjener ikke mindst de små nationers dyreste livsinteresser. Jeg tænker i denne forbindelse ikke på et samarbejde med en del af verdens folkeslag, der i sit væsen er vendt imod en anden del, men på et samarbejde, der tager sigte på alle folkeslag uden undtagelse. Det foreliggende for-